

ת"ד 6647/08/14 - מדינת ישראל נגד אבידן ללאומפוייה הרנגצואנה זוטה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 6647-08-14 מדינת ישראל נ' הרנגצואנה זוטה

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבידן ללאומפוייה הרנגצואנה זוטה

הנאשם

גזר דין

העבירות והעבר

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של נהיגה בשכרות, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיפים 38(3) ו-62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") ובניגוד לתקנות 21(ב)(2), 21(ג) ו-40 א לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

על פי עובדות כתב האישום ביום 28.4.13 נהג הנאשם בשכרות כאשר בבדיקת דם שנטלה ממנו נמצאה כמות אלכוהול הגבוה פי 3 מהמותר (153 מ"ג אלכוהול ב-100 מ"ל דם). הנאשם גרם לתאונת דרכים עצמית בחוסר זהירות כתוצאה מסטייה מנתיב נסיעה וגרם לחבלה של ממש לעצמו ולנוסע ברכבו. כתוצאה מהתאונה נגרם חתך בפניו של הנאשם, שבר וקטיעת 4 אצבעות ביד שמאל. לנוסע נגרם שבר בעמוד השדרה ושברים פתוחים בכף היד.

הנאשם יליד 1982. לחובת הנאשם עבירה של נהיגה בשכרות משנת 2011 בה הורשע באותה שנה בה ביצע את העבירות באישום דנן.

לנאשם אין עבר פלילי.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

בתסקיר שירות המבחן מיום 14.9.16 התרשם שירות המבחן כי הנאשם לא מקבל אחריות מלאה לקרות התאונה וכי הוא סובל משימוש לרעה באלכוהול. יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי ההליך הפלילי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות וכי הוא אב מסור, מפרנס את משפחתו ומהווה עמוד תווך עבורה.

בתסקירו ציין שירות המבחן כי מאז התאונה סובלת משפחתו של הנאשם מקשיים ונמצאת במעקב שירותי הרווחה וכי כתוצאה מהתאונה נקבעו לנאשם 73% נכות.

לפיכך המליץ שירות המבחן על מעקב אחר הנאשם למשך 3 חודשים על מנת לבחון אפשרות טיפולית.

בתסקיר המשלים מיום 11.1.17 המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר על נאשם אף לא בעבודות שירות ולהטיל על הנאשם של"ץ בהיקף של 350 שעות.

לאור העובדה שהנאשם לא הביע נזקקות טיפולית ושלל תלות באלכוהול הוא לא שולב בקבוצה טיפולית ואין המלצה טיפולית נוספת בעניינו.

שירות המבחן ביסס המלצתו לנוכח הקשיים המשפחתיים וחשיבות הנאשם בטיפול במשפחה ובפרנסתה. על פי התרשמות שירות המבחן עונש מאסר עלול לדרדר את משפחתו של הנאשם.

לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעונים לעונש

המאשימה בקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 7 חודשים, מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים ופסילה שלא תפחת מ- 5 שנים.

המאשימה הדגישה את חומרת האישום, את העובדה שהסיכון בנהיגה שכרות התממש וגרם לתוצאות חמורות. לטענתה התסקירים בעניינו של הנאשם אינם חיוביים ואינם מעידים על תהליך שיקומי שעבר. לשיטתה הנאשם לא לקח אחריות ממשית על ביצוע העבירות, וחרף התמכרותו לאלכוהול הוא אינו מוכן לעבור טיפול. לטענתה על בית המשפט להביא בחשבון לא רק את משפחת הנאשם ומצבה אלא גם את ציבור משתמשי הדרך לנוכח המסוכנות הברורה הנשקפת מהנאשם כי ישוב לנהוג בשכרות.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ, מאסר על תנאי ופסילה.

לטענתו על לפי ההסדר הרף העליון שהמאשימה יכולה הייתה לטעון לו הוא מאסר בעבודות שירות. לטענתו יש להתחשב בכך שהנאשם הוא הנפגע העיקרי מהתאונה וכי 4 אצבעותיו שנכרתו מהוות עבורו תזכורת יומיומית למעשיו. לטענתו ממועד התאונה לא חזר הנאשם לנהוג מבחירה ולא חידש את רישיונו. לדבריו משפחתו של הנאשם סובלת מאז התאונה מקשיים המפורטים בתסקיר וביצוע עבודות שירות עשויים להקשות מאוד עליו ועל משפחתו. כמו כן יש להתחשב בכך שמאז ביצוע עבירת נהיגה בשכרות ב- 2011 עברו 4 שנים ומאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות. לדבריו

הנאשם טוען כי אין לו כל בעיית התמכרות ואין ראייה ברורה לכך שכיום הוא סובל מהתמכרות. לטענתו הנאשם מסכים לצו פיקוח שאם לא יעמוד בו ישוב לבית המשפט לדיון מחדש בעונשו. ב"כ הנאשם הגיש דו"ח סוציאלי בנוגע למשפחת הנאשם.

על פי עדות הנוסע שישב לצד הנהג ונפגע בתאונה מצבו כיום טוב. בעדותו אמר כי הוא מכיר את הנאשם ורואה שאינו שתוי עוד ועובד.

הנאשם העיד כי הוא מוכן לעבור טיפול בבעיית התמכרות באלכוהול אלא שסבר שלא יוכל להצטרף לקבוצה בשל קשיי השפה.

חומרת העבירות ומתחמי הענישה

נהיגה בשכרות

מי שנוהג בשכרות מפקיר הלכה למעשה את כל מי שיעבור בדרכו, להשפעת חומרים פסיכואקטיביים השולטים אותה שעה בגופו וחזקה עליו שהוא אדיש לתוצאות נהיגתו.

רבות נכתב אודות הנהיגה בשכרות והיותה אחת מעבירות התעבורה החמורות שבעטיה נגרמות תאונות דרכים חמורות ביותר ואף קטלניות.

במקרה דנן התממש הסיכון הגלום בנהיגה בשכרות וכתוצאה ממנה נגרמה תאונת דרכים קשה שהובילה לפציעות קשות לנאשם ולנוסע ברכבו.

כדברי בית המשפט ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 31.3.11):

"כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".

וכן ברע"פ 3638/12 ווקנין נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 6.6.12) :

" נזכור כי הנהיגה בשכרות היא מן הרעות החולות שבכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות, בחינת "מכונת מוות נעה". ההחמרה היא גישת המחוקק, וסטייה ממנה היא חריג, והמחמיר אינו מפסיד."

ההלכה המקובלת היא כי יש להשית מאסר בפועל לכל הפחות בעבודות שירות כשהמדובר במי שנהג בשכרות והורשע בעבר בעבירה דומה גם אם אין מאסר על תנאי בר הפעלה תלוי ועומד נגדו.

עמוד 3

כך ברע"פ 444/08 יוסף נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 21.1.08) הושתו על נאשם שנהג בשכרות פעמיים בפרק זמן של כחודש שלא היה כנגדו מאסר על תנאי תלוי ועומד שנת מאסר שהופחתה ל- 9 חודשי מאסר בפועל בבית המשפט המחוזי, מאסר על תנאי בן 15 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 18 חודשים, פסילה על תנאי של שנתיים למשך 3 שנים וקנס בסך 1000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי העונש משקף נכונה את האיזון בין הצורך החברתי החיוני בהרחקת המערער מהכביש לבין נסיבותיו וגמילתו בעבר מסמים.

ברע"פ 2508/11 סמולנסקי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 31.3.11) נדון ערעורו של נאשם שהורשע בנהיגה בשכרות (1145 מק"ג) וכשל בבדיקת המאפיינים שהורשע 7 שנים קודם לכן בנהיגה בשכרות בנסיבות דומות. בית המשפט לתעבורה השית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, לצד פסילה בפועל בת 40 חודשים והתחייבות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל- 4 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה ויפיו דברי כב' השופט ג'ובראן לענייננו:

"המבקש נתפס כאשר בגופו כמות גדולה במיוחד של אלכוהול, כפי ארבעה מהמותר, והוא אף נכשל בבדיקת המאפיינים שנערכה לו. בנסיבות אלה מקובלת עלי מסקנתו של בית המשפט המחוזי לפיה רק בנס לא הסתיים האירוע באסון ובנפגעים בנפש או ברכוש. עוד יש לציין כי המבקש נתפס בעבר כאשר הוא נוהג בשכרות וכאשר בגופו כמות דומה של אלכוהול לזו שנמצאה במקרה זה. בנסיבות אלה נראה כי המבקש לא הפנים את החומרה במעשיו ולא נרתע מלחזור ולנהוג בשכרות אף לאחר שנתפס והורשע."

ברע"פ 5580/06 בריק נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 6.9.06), נגזרו על נאשם שנמדדו בדמו 137 מיליגרם אלכוהול ל- 100 מ"ל דם (כמעט פי 3 מהמותר), ושבעברו התעבורתי המכביד הכולל 80 הרשעות קודמות אף עבירה של נהיגה בשכרות. בית המשפט השית על הנאשם מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שנתיים, לצד פסילה ל- 18 חודשים שסווגה לכל כלי רכב פרט לטרקטור, פסילה על תנאי והתחייבות כספית. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ל- 5 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנמצא בלתי מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות ובנוסף עונש הפסילה הוחמר ל- 24 חודשים והסיווג בוטל. הערעור נדחה.

ברע"פ 8707/13 חן נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 23.4.14), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בנהיגה בשכרות סמים. לנאשם הרשעה בעבירה דומה בגינה אף עמד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. בית המשפט לתעבורה האריך את התנאי ללא נימוקים, הטיל של"ץ בהיקף 150 שעות וצו מבחן למשך שנה. בית המשפט המחוזי קבל את ערעור המדינה בעיקר עקב חוסר הנימוק וקבע כי העונש חורג לקולא באופן קיצוני ולפיכך השית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת 2 חודשי המאסר על תנאי במצטבר (סה"כ 7 חודשים), פסילה בת 33 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בעפ"ת(ת"א) 8026-07-14 יריב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 15.7.14), הורשע נאשם שהורשע בעבר בנהיגה בשכרות בעבירה של נהיגה בשכרות באופנוע (700 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף) על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ו- 36 חודשי פסילה בפועל. המערער בקש הקלה בעונשו בטענה שהוא נורמטיבי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו וקבע:

"קשה לי לקבל את הטענה שמי שנוהג פעם שנייה תוך שלוש שנים בשכרות הוא אדם נורמטיבי. מדובר במי שלוקח לידין באופן פוטנציאלי את חיינו שלו ואת חיינו של האחרים על הכביש, גורם לסכנה חמורה ומידית בחיי

נהיגה בשכרות וגם תאונת דרכים

כאשר המדובר בנהיגה בשכרות אליה מתלווה תאונת דרכים ועבירות נוספות יש ליצור מתחם ענישה לכלל האירוע שכן חומרתן של העבירות עולה בהצטרפותן יחד. [וראו בהרחבה: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל**, לא פורסם (מיום 3.9.15)].

בעפ"ת (מרכז) 46564-02-15 דבח נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 20.9.15) הורשע נאשם בנהיגה בשכרות ובגרם תאונת דרכים בנסיבות דומות למקרה שבפני כתוצאה ממנה נפגעו המעורבים. מדובר בהרשעה שניה של הנאשם בשכרות כשאין לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 9 חודשים, פסילה למשך 6 שנים, פסילת רישיון נהיגה על תנאי בת 4 חודשים למשך 2 שנים ומאסר על תנאי של שנה למשך 3 שנים והתחייבות.

בנ"ב (י-ם) 3835-12-11 מדינת ישראל נ' אבוטבול, לא פורסם (מיום 5.2.12) הורשע נאשם בעל דפוס התנהגות התמכרותי בגרימת תאונת דרכים ברשלנות ללא חבלה של ממש ובנהיגה בשכרות. הנאשם ללא עבר תעבורתי מכביד או דומה. על הנאשם נגזרו 7 ימי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, פסילה למשך 4 שנים וקנס.

בנ"ב (י-ם) 565-01-12 מדינת ישראל נ' שלודי, לא פורסם (מיום 11.12.12) הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים קלה יחסית ונהיגה בשכרות כשבעברו הרשעה בנהיגה בשכרות. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם לנהיגה בשכרות שהסתיימה בתאונה (גם אם קלה) כאשר מדובר בהרשעה שנייה בנהיגה הוא בין מאסר קצר לבין מאסר ארוך, הכל בהתאם לנסיבות. בית המשפט התחשב בכך שהנאשם אב ל-11 ילדים ומצבו הכלכלי והבריאות כבי רע, ולכן הטיל עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי של 3 חודשים ופסילה למשך שנתיים.

מתחם הענישה הראוי בעבירות של נהיגה בשכרות וגרם תאונת דרכים מתחיל במאסר בפועל של מספר חודשים בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של שנה תלוי בתוצאות התאונה ובעברו של הנאשם.

בית המשפט העליון קבע כי הטלת מאסר בפועל בנהיגה בשכרות בפעם השנייה, אף ללא מאסר מותנה, הינה הענישה הראויה, ובנוסף פסילה החל מ-24 חודשי פסילת מינימום ועד כ-50 חודשי פסילה.

הערכים המוגנים שפגע בהם הנאשם הם שלום הציבור עת נהג בשכרות גבוהה פי 3 מהמותר וגרם לתאונת דרכים קשה שבנס לא הסתיימה בהרוגים כתוצאה ממנה נפגע הנאשם ונוסע.

המחוקק ראה חשיבות בשיקול השיקומי מבין שיקולי הענישה וקבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בסעיף 40ד(א) כי ניתן לחרוג מהעונש המקובל בשל שיקול שיקומי כאשר יש אינדיקציה שיקומית של ממש:

" קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."

עונשו של אדם הוא לעולם אינדיווידואלי, הגם אם הוא מושת בהתחשב באינטרס הציבורי ובצורך להחמיר באופן כללי עם נאשמים שעברו עבירת נהיגה בשכרות תוך גרימת תאונת דרכים, יפים לכאן דברי כב' השופט מנחם אלון ז"ל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, עמ' 176-174:

"כידוע, אחד השיקולים החשובים בשיקולי הענישה הוא מהותה של העבירה וחומרתה; שיקול זה קשור, בדרך כלל, בקשר הדוק עם שיקול ההרתעה, למען ישמעו וייראו. לשני שיקולים אלה מיתוסף שיקול נוסף, והוא - קיום מדיניות אחידה, ככל האפשר, שתשמש כקו מנחה וכמורה דרך בעולמה של ענישה. ושיקול אחרון זה יפה הוא במיוחד לפסיקתו של בית המשפט העליון, שהמחוקק הפקידו על קביעת מדיניות זו. בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורת הגישה האינדיווידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך."

במספר פסקי דין במקרים דומים של שכרות בפעם השנייה וגרימת תאונת דרכים לעיתים חמורה נטו בתי המשפט להתחשב בנאשם כשהובאה אינדיקציה לשיקום של ממש.

כך בתד"א (י-ם) 5417-04-13 מדינת ישראל נ' שילונצוב, לא פורסם (מיום 22.2.15) הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים בסטייה מנתיב, תוך גרימת חבלה של ממש לעצמו ונהיגה בשכרות הגבוהה כמעט פי 4 מהמותר, הנאשם עבר תהליך שיקומי של גמילה מאלכוהול ביוזמתו. כשהוא בעל עבר קודם של נהיגה בשכרות. בית המשפט אימץ את המלצת התסקיר בשל הליך הגמילה שעובר הנאשם וגזר על הנאשם 150 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה, פסילה למשך 36 חודשים ומאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

בפל"א (פ"ת) 4378-08-13 מדינת ישראל נ' שושן, לא פורסם (מיום 8.5.14) הורשע נאשם בגרימת תאונת דרכים תוך סטייה מנתיב, גרימת חבלות של ממש, אי ציות לשוטר ונהיגה בשכרות. בעברו גרימת תאונת דרכים אחרת ללא עבר של נהיגה בשכרות. במקרה זה שירות המבחן התרשם כי לא קיים שימוש לרעה באלכוהול או התמכרות וההמלצה הייתה שלא להטיל עליו מאסר בעבודות שירות כיוון שהדבר יפגע קשות בפרנסתו, לפיכך אומץ תסקיר שירות המבחן ונקבע כי בשל העדר עבר פלילי ותפקוד נורמטיבי של הנאשם בתחומי חייו הושתו עליו 250 שעות של"ת, מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 18 חודשים, פסילה על תנאי למשך 4 חודשים וקנס.

המקרה שבפני שונה ממקרים אלו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם סובל משימוש לרעה באלכוהול אך הנאשם לא

הכיר בבעיה ממנה הוא סובל וסירב לקבל טיפול קבוצתי או פרטני.

רק במסגרת הטיעונים עונש הסכים הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית ואף כי יוטל עליו צו מבחן לצורך כך.

אציין כי מתוך פסקי הדין שהציג ב"כ הנאשם רלוונטי לעניינינו (עפ"ת (חי') 343-08-11 **מדינת ישראל נ' מואסי**, לא פורסם (מיום 30.1.12) שם נדון ערעור המדינה על עונש של מי שהורשע בעבירות דומות למקרה שבפנינו, ולא נגזר עליו מאסר בפועל אלא מאסר מותנה, קנס, פסילה בפועל ועל תנאי וצו מבחן.

המדינה ערערה על קלות העונש בטענה שלפי התסקיר אין צפי שיקומי לנאשם. לעומת זאת ב"כ הנאשם הציג דוח מסכם של עמותת אפש"ר לפיו הוא מצוי בהליך גמילה. בית המשפט התרשם כי שיתוף הפעולה של הנאשם נובע מאינטרס של הקלה בעונש ואולם יחד עם זאת החל תהליך חשיבתי בכיוון של שיקום ועל כן דחה את הערעור.

יתר פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם התייחסו לנאשמים ללא עבר וכשיש צפי מידי לשיקומם.

במקרה דנן לא הוצג תהליך שיקומי כלשהו ואף אין המלצה לשיקום ועל כן אין מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהימנע מהטלת מאסר. יחד עם זאת יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ומשפחתו בקביעת תקופת המאסר.

לחומרא הבאתי בחשבון את העובדה שמדובר בשכרות שניה, את רמת השכרות הגבוהה ואת החבלות שנגרמו לנאשם ולנוסע כתוצאה מהתאונה.

לקולא הבאתי בחשבון את נסיבותיו הקשות של הנאשם ומשפחתו והשפעת המאסר עליהם, את הודיית הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי ואת הנזק שנגרם לנאשם עצמו מהתאונה.

לנוכח מצבה הכלכלי הקשה של הנאשם ומשפחתו החלטתי שלא להשית קנס.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 שנים.

אין צורך בהפקדה הפסילה תחושב מהיום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים על עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ותאונה שגרמה לחבלה של ממש.

3. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 5 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עמוד 7

הממונה על עבודות השירות יתאם לנאשם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות לא לפני 8.5.17 ויעבירו לאישור בית המשפט.

על הנאשם להתייצב ביום שיקבע עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ותאונה שגרמה לחבלה של ממש.

5. הנאשם יחתום היום על התחייבות על סך של 3,000 ₪, לפיה לא יעבור עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת אלכוהול ותאונה שגרמה לחבלה של ממש למשך שלוש שנים מהיום. לא יחתום ייאסר למשך 10 ימים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.